

njegovo bivanje na zapadu. V popolni slobodi in v srečnem življenju je spoznal mnoge odlične pisatelje. Zato je pa tudi ta življenjepis pomenljiv za poznavanje zgodovine ruske inteligencije XIX. stoletja. Pesmi same pa niso dosti vredne.

V Ameriki izhaja tednik: »**Amerikanski Ruski Věstnik**«, glasilo grško-katoliških bratovščin. V prvi številki se vidi iz poziva na vse brate ruske narodnosti, kateri živé v Ameriki, da je sedaj v Ameriki do 150.000 maloruskih naseljencev, največ iz Galicije, kateri imajo 15 cerkvâ in 13 duhovnov. Po izkazu tega lista se ruski naseljenci vsak dan množé.

V Lvovu je začel P. Poljanskij izdajati: »**Etnografičeskij sbornik**«. Namen mu je slovansko narodopisje, posebej na severu, na Ruskem. Izhajati namerja v mesečnih malih zvezkih za letno ceno 1 gld. 50 kr. Naroča se: Lvov, ul. Gončarskaja, 15. (Konec.)

DRUGA SLOVSTVA.

»**Archiv für slavische Philologie**« von V. Jagić. Vierzehnter Band. Drittes u. viertes Heft. Berlin, 1892. — Tretji sešitek ima za nas Slovence dva izvrstna spisa, namreč od P. St. Škrabca: »Ueber einige schwierige Fragen der slovenischen Laut- und Formenlehre« (str. 321—347) in odgovor, bolj zagovor na to od dr. V. Oblák-a: »Einige Bemerkungen zur vor-

ausgehenden Abhandlung«, str. 347—360. Kdor čita učenemu svetu znane platnice »Cvetja« Škrabčevega in pa Oblakove jezikovne razprave v »Letopisih Maticе Slovenske« in poročila v »Archiv« u, veselil se bode razprav imenovanih učenjakov. — St. Novaković nadaljuje in dokončava iz »Archiv«-a XIII., str. 543 svoje studije o macedonskih narečjih: »Ein Beitrag zur Kunde der macedonischen Dialekte«, str. 361 do 373. »Zur Geschichte des Physiologus in den slavischen Literaturen«, str. 374—404. (Konec prih.) Dr. M. Murko nam podaje od str. 405—421: »Die russische Uebersetzung des Apollonius von Tyrus und der Gesta Romanorum«. — »Kritischer Anzeiger« ima različnih del ocene, med drugimi tudi: »die Sprache in Kastelec Bratovske bvgvice S. Roshenkranza«, M. Zavadlal. Na to: »Kleine Mittheilungen«, katerih prvo mesto zavzemljejo že imenovana pisma našega učenjaka Miklosicha. Sešitka četrtega, XIV. zvezka pa je ta-le vsebina: »Neue Quellen zur Geschichte der polnischen Sprache u. Litteratur« von A. Brückner. »Beiträge zur slav. Fremdwörterkunde«, II., von K. Štrekelj. »Beitrag zur Geschichte der Entwicklung der serbischen Heldendichtung« von Asmus Soerensen. »Ueber die Mundart der galizischen Lemken« von I. Werchratskij. »Kleine Mittheilungen.« »Bibliographisches« von V. Jagić. »Sach-, Namen- u. Wortregister« von Al. Brückner.

Fr. S. Lekšé.

Razne stvari.

Naše slike. Današnje slike pomenjajo različne stvari; upamo, da se jih bode veselil ogledovalec. V sliki »Žalujoča deklica v cerkvi« (str. 489) kaže nam umetnik delo svojega uma. Deklica je izgubila svoje drage stariše in sedaj išče v udani molitvi tolažbe pri Bogu, pred oltarjem. — Slika »Most na čolnih« (str. 497) je narejena natančno po fotografiji in nam kaže prizor v glavnem mestu Ceylona, po imenu Kolumbo. V sliki se vidi določno obraz lepega, tropičnega kraja, ki ni daleč od ravnika. — »Prizor iz francoske prekucije« (str. 504 in 505) je dovolj umeven. Grozoviti oblastnik nima usnjenja z ženo, katera je od strahu vsa iz sebe in prosi, naj se ravna ž njo pravično. — Sliki Kamnika na str. 512. in 513. se nekako dopolnjujeta. Fotograf se je oziral proti večeru in napravil 1. sliko južnega, 2. pa severnega Kamnika. Na 1. se vidi župna cerkev in pa grad Zaprice, na 2. zlasti frančiškanski samostan, cerkev na Žalah (na levi strani) in Kalvarija (v ozadju). »Zima v Tatrah« (str. 520. in 521.) ne potrebuje razlage. To je »poezija« vožnje s sanmi.

O rudarski pesmi VI. treba nekoliko opomniti. Predno odidejo rudarji na delo, bodisi v rudnik, bodisi v plavž, snidejo se v zbiralnici (Gesellstube, Anstaltstube), da jih paznik zapiše. Tam je sprav-

ljeno navadno tudi orodje, katero potrebujejo za delo. Ko odmolijo, vzame vsak potrebne stvari s seboj, prižge svetilko (jamšarico) in odide v rudnik. — Ker se pa navadno menjajo trikrat na dan (vsakih 8 ur), torej je vselej ob določenem času nekaj ljudij v zbiralnici, ki pričakujejo, da bode bila ura. — Pri pečéh so noč in dan čuvaji, ker je delo jako natančno in nevarno.

Razven ob zgoraj navedenem času pa sta v zbiralnici vedno po jeden ali dva priletna rudarja, ki pazita, da nikdo nepoklican ne gré ne v rudnik ali plavž in ne iz njega. Čujeta pa tudi zato, da skličeta takoj pomoč, če bi se pripetila kaka nesreča. Čuvaja v zbiralnici sta — rekel bi — posrednika med rudarji v jami in zunanjim svetom.

Med rudarji ima »zaklad« veliko ulogo. Navadno mislijo, da se tam tla svetijo, kjer je ruda v zemlji, in od todí rek: »Zaklad gorí«. — Nekdaj so imeli še druge zanimive vraže. — Rudarji imenujejo svojega predstojnika (tudi lastnika jame) kratko: »gospod«.

O koleri. Ker se nam ta bolezen čimdalje bolj bliža, izpregovorimo besedo o njej. Ločimo domačo in azijsko kolero. Prva navadno ni nevarna, pač pa druga.

Pri tej se kažejo znamenja navadno tako-le: Po več dnij pred boleznijo trpi bolnik zaradi slabega prebavljanja, ožornosti in splošne onemoglosti. Često